

РЕШЕНИЕ

№ 1769

гр. София, 15.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11161** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Р. Т. против решение от 29.06.2012 г., постановено по НАХД № 22900/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в. Със същото е отменено НП № 45744/05.07.2010 г. на началника на ОПП в СДВР, в частта му, с която С. Р. Т. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е лишен от правото да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, както и в частта с която на С. Р. Т. на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 12 от Наредба Из-1959/27.11.2007 г. са отнети 7 контролни точки. С решението е потвърдено НП № 45744/05.07.2010 г. на началника на ОПП в СДВР, в частта му, с която на С. Р. Т. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 150 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да

се отмени решението в обжалваната му част и да се отмени наказателното постановление, в частта, в която не е отменено.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 29.06.2012 г., постановено по НАХД № 22900/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в е отменено НП № 45744/05.07.2010 г. на началника на ОПП в СДВР, в частта му, с която С. Р. Т. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е лишен от правото да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, както и в частта с която на С. Р. Т. на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 12 от Наредба Из-1959/27.11.2007 г. са отнети 7 контролни точки. С решението е потвърдено НП № 45744/05.07.2010 г. на началника на ОПП в СДВР, в частта му, с която на С. Р. Т. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 150 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 03.06.2010 г. около 17.54 ч. по околоръстен път в [населено място], с посока на движение от [улица] до кино Арена, С. Р. Т. управлявал лек автомобил марка „Сеат“, модел „И.“ с ДК [рег.номер на МПС] със скорост от 84 км/ч. при ограничение от 50 км/ч. В посочения час, непосредствено след кръстовището на кино „Арена“ младши контрольори от ОПП в СДВР изпълнявали служебните си задължения по контрол на скоростта на движение на пътните превозни средства и установили скоростта на движение на управлявания от С. Р. Т. автомобил с помощта на техническо средство радар TR 4 № 384, фиксиращ скоростта, датата и точния час. Управляваният от С. Р. Т. лек автомобил бил спрян за проверка и на лицето били показани отчетените от радара скорост, дата и час. На С. Р. Т. бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел за доказано, че С. Р. Т. е нарушил чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е възприета от първоинстанционния съд, като от събраните по делото доказателства се установява, че на 03.06.2010 г. около 17.54 ч. по околоръстен път в [населено място], с посока на движение от [улица] до кино „Арена“ С. Р. Т. управлявал лек автомобил марка „Сеат“, модел „И.“ с ДК [рег.номер на МПС] със скорост от 84 км/ч. при ограничение от 50 км/ч. В посочения час, непосредствено след кръстовището на кино „Арена“ младши контрольори от ОПП в СДВР изпълнявали служебните си задължения по контрол на скоростта на движение на пътните превозни средства и установили скоростта на движение на управлявания от С. Р. Т. автомобил с помощта на техническо средство радар TR 4 № 384, фиксиращ скоростта, датата и точния час. Член 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Не е имало спор между страните в производството пред

първата инстанция, както и не се спори между страните пред настоящата инстанция, че скоростта на движение в процесния случай е била сигнализирана с пътен знак В-26, въвеждащ забрана за движение със скорост по-висока от 50 км/ч. В процесния случай е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. При съставянето на акта и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. От събраните по делото доказателства се установява и извършването на нарушението. Скоростта е установена с техническо средство – радар, фиксиращ скоростта, датата и точния час на движение. Отчетените данни са показани на водача, който не е възразил по точността им при съставянето на АУАН № 45744/03.06.2010 г. съгласно чл. 42, т. 8 от ЗАНН или в 3-дневния срок след това съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Нито в производството пред СРС, нито пред касационната инстанция касаторът е доказал твърдението си, че отчетената превишена скорост не е на управлявания от него автомобил. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. При постановяване на решението си първоинстанционният съд е съобразил и настъпилите изменения в ЗДвП.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.06.2012 г., постановено по НАХД № 22900/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: